

Pjesma o prašini

U svakom kutu kuće
ona stoji,
sivkastobijele je boje,
metle se boji!

Iza slika i starih ormara,
skriva se i iza kreveta stara,
ne škripi nit' skviči,
ali pravi je parazit:
penje se i na strop,
kamuflira u bijeli zid...

Mame ju čiste
krpama i kemijskim tvarima,
no ona se ponovno pojavljuje
na očišćenim stvarima.

Nekima izaziva šmrkav nos
zbog teških alergija...
jaka je kao
čuvena rimska legija!

Ljudi se s njome bore
na mnoštvo načina,
no pobijedit ju je teško
jer to je –
Njezino Veličanstvo Prašina!

Klara Tomić, 6.c